

Space Inspirium

คู่มือจัดกิจกรรม Space Science Show

2022

GISTDA

Authored by: SIRIPAK SAMANKID

Space Science Show

การแสดงทางวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

Space Inspirium ศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ในการบริการสังคม ด้านเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ มุ่งพัฒนา กำลังคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เปิดโอกาสการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สามารถต่อยอดความคิดและ เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาตนเอง และให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่นวัตกรรมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี (Space Lab for STEM) ที่ได้มาตรฐาน เสริมการมีทักษะแห่งอนาคต เป็นต้นแบบศูนย์กลางการเรียนรู้ สำหรับคนทุกช่วง วัย Space Science Show จึงถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราว นำหลักการการทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ พื้นฐานมาประยุกต์เป็นการแสดงที่เข้าใจง่าย โดยใช้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการแสดงที่ทำให้การแสดงไม่ใช่เรื่อง วิทยาศาสตร์ที่ไกลตัว

“ดินแดนที่ผู้มาเยือนจะได้รับรู้ตัวตนบนจักรวาลอันจะเกิดแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต” เริ่มต้น...การเรียนรู้ จักรวาล ทำไมโลกเราถึงมีสิ่งมีชีวิต จนเกิดคำถามมากมายเกี่ยวกับโลก ไม่ว่าจะเป็น กลมหรือแบน สู่การค้นหาและ ค้นพบจากความสงสัย จากจินตนาการสู่ห้วงอวกาศ สู่เทคโนโลยีที่ไม่หยุดยั้ง มาร่วมเปิดประสบการณ์ด้านอวกาศ ที่คุณไม่ควรพลาด!! “เราจะทำให้อวกาศเป็นเรื่องง่ายที่ใครก็เข้าถึงได้”

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. น้ำเต็มแก้ว	4
2. ขวดเป่าลูกโป่ง	5
3. เทียนกระดกขึ้นลงได้ น่าอัศจรรย์ใจ	6
4. สร้างภูเขาไฟลาวา	7
5. พลังแห่งสัมผัส	10
6. ไฟไร้เงา	11
7. บันไดน้ำ	12
8. หมีกล่องหน	13
9. ภาพกลับด้าน	14
10. ลูกโป่งกับไฟ	15
11. ตะเกียบยกขวด	16
12. ทอร์นาโดในขวดโหล	17
13. ไข่ลอย ไข่จม	18
14. น้ำไม่ล้น	19
15. เปลวไฟลอยน้ำ	20
16. กระดุมไม่ยอมจมน้ำ	21
17. น้ำแข็งเต้นรำ	22
18. เทียนกระดก	23
19. กระดาษวิเศษ	24
20. เชือกยกน้ำแข็ง	25
21. ลูกโป่งกับไฟ	26
22. ดินสอเจาะทะลุถุงน้ำ	27
23. น้ำเปลี่ยนสี	28
24. ภูเขาไฟใต้เท้า	30
25. จมหรือลอยไหนลองดู	31
26. ไฟฟ้าสถิต	32
27. แคปซูลลึกลับ	33
28. จรวดถุงชา	34
29. กระดาษไม่เปียกน้ำ	35

เรื่อง

หน้า

30. เทียนไขดูดนํ้า	36
31. Water won't splash	37
32. มายากลแรงดันอากาศ	39
33. การแยกชั้นของสาร	40
34. น้ำขวดไหนไหลเร็วกว่ากัน	42

“น้ำเต็มแก้ว”

วัสดุอุปกรณ์

1. แก้วน้ำเปล่า 1 ใบ
2. เหรียญ
3. น้ำเปล่า
4. ถาดสำหรับรองน้ำ

วิธีการทดลอง

1. เอนน้ำเปล่าเทลงในแก้วน้ำเปล่าให้ปริมาณปริมาตรแก้ว
2. นำเหรียญ หย่อนลงไปใ้ในแก้วน้ำทีละ 1 เหรียญ
3. หย่อนลงไปเรื่อยๆ พร้อมนับไปจำนวนเหรียญว่าสามารถหย่อนลงไปได้กี่เหรียญ
4. หย่อนเหรียญลงไปจนกว่าน้ำในแก้วจะล้นออกมา โดยสังเกตุน้ำในแก้วตลอดเวลา

สรุปผลการทดลอง

แรงตึงผิวของของเหลว คือ แรงที่เกิดขึ้นบริเวณที่ผิวของของเหลวสัมผัสกับของเหลวอื่นหรือกับผิวของแข็งโดยมีพลังงานเพียงพอต่อการยึดเหนี่ยวระหว่างโมเลกุล ซึ่งมีขนาดสัมพันธ์กับแรงยึดติดและแรงเชื่อมแน่นทำให้เกิดเป็นลักษณะคล้ายๆ กับแผ่นบางๆ ที่สามารถต้านแรงดึงได้เล็กน้อย มีทิศขนานกับผิวของเหลวและตั้งฉากกับเส้นขอบที่ของเหลวสัมผัส เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นความตึงผิวของเหลวจะมีค่าลดลง

โดยน้ำที่เราทดลองจะมีแรงตึงผิวที่โมเลกุลน้ำอยากอยู่ใกล้ๆ กันไว้ ไม่อยากแยกจากกัน พอเราค่อยๆ หย่อนเหรียญลงไป น้ำก็ไม่อยากแยกออกจากกัน แล้วออกแรงดึงกันไว้ แต่ถ้าแรงกดมากเกินไป ผิวของน้ำก็รับน้ำหนักไม่ไหวเหมือนกัน ก็จะแยกออกและปล่อยให้ น้ำไหลลงมานั่นเอง

“ขวดเป่าลูกโป่ง”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดน้ำพลาสติก 1 ขวด
2. ลูกโป่ง
3. เบกกิ้งโซดา
4. น้ำส้มสายชู
5. กรวย
6. ข้อนตักสาร

วิธีการทดลอง

1. นำลูกโป่งครอบเข้ากับกรวย แล้วบรรจุผงฟูจำนวน 1 ช้อนโต๊ะ ลงในลูกโป่ง
2. บรรจุน้ำส้มสายชูลงในขวดพลาสติกใสประมาณ 1 ใน 4 ของขวด โดยใช้กรวยเพื่อไม่ให้น้ำส้มสายชูหก
3. นำลูกโป่งที่บรรจุผงฟูครอบลงไปในปากขวดพลาสติก ดึงให้แน่น (ระวังอย่าเพิ่งให้ผงฟูร่วงลงในขวด)
4. เมื่อแน่ใจว่า ลูกโป่งยึดติดกับปากขวดแน่นแล้ว ให้ยกลูกโป่งขึ้น เพื่อให้ผงฟูหล่นลงในน้ำส้มสายชู สังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

เด็กๆเห็นอะไรกับกับลูกโป่งบ้างคะ เมื่อเรายกลูกโป่งขึ้นเพื่อให้ผงฟูที่อยู่ด้านในร่วงลงไปรวมกับน้ำส้มสายชู จะสังเกตเห็นว่ามีฟองอากาศปุดๆ เกิดขึ้นมากมายภายในขวดพลาสติก แล้วเจ้าลูกโป่งที่นอนคอบปอยู่ก็ค่อยๆ พองขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ หากเราใช้น้ำส้มสายชูและผงฟูมากเกินไป ลูกโป่งก็อาจจะแตกได้ หลายคนคงสงสัยว่าอะไรที่เป็นสาเหตุให้ลูกโป่งขยายใหญ่ขึ้น เดียวพี่สรุปให้ฟังง่ายๆกันเลย ผงฟู/เบกกิ้งโซดา (Baking Soda) ชื่อทางเคมีเรียกว่า โซเดียมไบคาร์บอเนต มีฤทธิ์เป็นเบส น้ำส้มสายชู หรือ กรดแอซิดริก ซึ่งมีฤทธิ์เป็นกรด

เมื่อน้ำส้มสายชูรวมกับผงฟู จะเกิดการทำปฏิกิริยาทางเคมี และมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จนได้สารชนิดใหม่ที่เรียกว่า ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซชนิดเดียวกับที่เราหายใจออกมานั่นเอง โดยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์นี้จะค่อยๆ ลอยขึ้นด้านบนทำให้ลูกโป่งพองขึ้นนั่นเอง สำหรับผงฟูนั้นหลายคนคงจะคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี โดยเฉพาะคนที่ทำขนม ซึ่งประโยชน์ของผงฟูนั้นนอกจากจะช่วยทำให้อาหารขึ้นฟูแล้ว ยังสามารถนำผงฟูไปผสมกับน้ำ สำหรับแช่ผักผลไม้ ซึ่งจะสามารถลดสารพิษตกค้างได้ด้วย

“เทียนกระดกขึ้นลงได้ น่าอัศจรรย์ใจ”

วัสดุอุปกรณ์

1. เทียนไข
2. แก้วเปล่า 2 ใบ
3. เช็มหมุด
4. คัตเตอร์
5. ไฟแช็ก
6. กระดาษรองน้ำตาเทียน

วิธีการทดลอง

1. นำเทียนไขมาตัดปลายอีกด้านให้มีไส้เทียนออกมาทั้งสองข้าง
2. นำเช็มหมุดแทงระหว่างกึ่งกลางเทียน โดยต้องกึ่งกลางเท่านั้น
3. นำเทียนไปวางตรงกลางระหว่างแก้วทั้งสองใบ
4. หลังจากนั้นทำการจุดเทียนได้เลย เราจะได้พบกับปฏิกิริยาเทียนกระดกนั่นเอง

ต้นกำเนิดของเทียน มาจากประเทศจีนซึ่งเทียนนั้นทำมาจากไขของวาฬ ต่อมาชาวยุโรปได้หาวัสดุอื่นมาทดแทนไขวาฬไม่ว่าจะเป็น ขี้ผึ้งหรือไขของสัตว์อื่นๆ เพราะในสมัยนั้นเทียนจากไขของวาฬมีราคาสูงมาก และในช่วงปี ค.ศ.1830 ได้มีการกลั่น Paraffin ที่อยู่ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีสำเร็จ จึงถูกนำมาใช้ในการทำเทียนเพราะให้แสงสว่างที่ดีกว่า และมีราคาถูกกว่า และนี่คือต้นกำเนิดของเทียนนั่นเอง

สรุปผลการทดลอง

การที่เทียนที่เราใช้ทดลองกระดกได้นั้นเป็นเพราะว่าในระหว่างที่เราจุดเทียน การขยายตัวของอากาศเมื่อเราจุดเทียน อากาศที่อยู่เหนือเปลวเทียนจะมีอุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้อากาศนั้นขยายตัวและลอยตัวสูงขึ้น ทำให้อากาศที่อยู่ด้านล่างไหลเข้ามาแทนที่จึงทำให้เกิดเป็นแอสลมเบาๆ ที่มองไม่เห็น และในการทดลองเราจุดเทียนทั้งสองด้าน จึงทำให้สมดุลของเทียนเปลี่ยนไปจึงทำให้เกิดเทียนกระดกดังการทดลองนั่นเอง จะเห็นได้ว่าการทดลองดังกล่าวสามารถทดลองเองได้ที่บ้าน ด้วยอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายและการทดลองนี้นั้นยังมีส่วนช่วยในการช่วยเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัวได้อีกด้วย

การขยายตัวของอากาศ

เนื่องจากความแตกต่างของความกดอากาศ อากาศเมื่อได้รับความร้อนจะขยายตัว ทำให้มีความหนาแน่นลดลง และเป็นผลให้ความกดอากาศน้อยลงด้วย อากาศเย็นบริเวณใกล้เคียง ซึ่งมีความหนาแน่นมากกว่า จะเกิดการเคลื่อนที่เข้ามาบริเวณที่มีความกดอากาศต่ำกว่าการเคลื่อนที่ของอากาศ เนื่องจากสอง แห่งมีความกดอากาศต่างกัน ทำให้เกิดลม

“สร้างภูเขาไฟลาวา”

การทดลองถือเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะการคิดให้กับเด็กปฐมวัย เพราะในธรรมชาติเด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็น และตั้งคำถามกับสิ่งรอบตัวอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้ปกครองและคุณครูสามารถช่วยส่งเสริมให้เด็กได้ด้วยการหา กิจกรรมทดลองวิทยาศาสตร์สนุก ๆ ให้เด็กได้ลองทำได้

ภูเขาไฟลาวาจำลอง จากน้ำส้มสายชูและเบคกิ้งโซดาก่อสร้างการทำกิจกรรมทดลอง ภูเขาไฟลาวา ที่เด็ก ๆ จะได้สนุกจากการลงมือทำจริงทุกขั้นตอนด้วยตัวเองและยังช่วยกระตุ้นให้เด็ก ๆ เกิดความสนใจ ได้พัฒนาสติปัญญาและเกิดความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ การทดลองยังช่วยฝึกทักษะการสังเกตและทักษะการลงความเห็นผ่านการทดลองปฏิกิริยาทางเคมีที่น่าทึ่งอีกด้วย

วัสดุอุปกรณ์

1. ดินน้ำมันหรือแป้งโด
2. เบคกิ้งโซดา
3. น้ำส้มสายชู
4. สีน้ำหรือสีผสมอาหาร
5. ขวดน้ำพลาสติก
6. ปิเปตต์หรือไซริงค์ฉีดยา
7. ถาดหรือจานรอง (สำหรับทำเป็นฐานของภูเขาไฟ)
8. ภาชนะสำหรับผสมสีกับน้ำส้มสายชู

วิธีการทดลอง

1. ก่อนเริ่มการทดลองให้คุณครูหรือผู้ปกครองแนะนำวัสดุและอุปกรณ์ที่จะใช้ทำการทดลอง เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจแล้วถามเด็ก ๆ ถึงการทดลองในครั้งนี้ว่าจะทำอะไร และสิ่งที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นได้อย่างไร พร้อมจดบันทึกคำตอบไว้เพื่อดูพัฒนาการของเด็กในการทดลองครั้งต่อไป
2. หลังจากพูดคุยกับเด็ก ๆ แล้ว เราก็มาทำภูเขาไฟจำลองกันค่ะ โดยให้เด็ก ๆ นำขวดน้ำพลาสติกมาวางบนถาดหรือจานรอง จากนั้นใช้ดินน้ำมันแปะตามขวดน้ำให้เป็นรูปทรงของภูเขาไฟ (ให้เริ่มแปะดินน้ำมันจากฐานหรือจานรองไปถึงขอบปากขวดค่ะ) ซึ่งในขั้นตอนนี้คุณครูหรือผู้ปกครองสามารถให้เด็ก ๆ ตกแต่งภูเขาไฟตามจินตนาการได้เลยค่ะ

ใช้ดินน้ำมันแปะตามขอบน้ำเพื่อทำปั้นรูปทรงของภูเขาไฟ

3. หลังจากทำภูเขาไฟจำลองเสร็จแล้ว ให้เด็ก ๆ ใช้ปิเปตต์หรือไซริงค์ฉีดยาดูดสีผสมอาหารมาผสมกับน้ำสัสมายซู โดยกะปริมาณน้ำสัสมายซูให้ให้เกินครึ่งขวดน้ำที่ใช้ทำภูเขาไฟ เพราะถ้าใส่น้ำสัสมายซูน้อยเวลาที่ลาวาพุ่งออกมาจะไม่ค่อยสูงและทำให้ปริมาณของลาวาที่ไหลออกมาค่อนข้างน้อย
4. นำน้ำสัสมายซูที่ผสมกับสีผสมอาหารเสร็จแล้ว เทลงไปในภูเขาไฟจำลองที่เตรียมไว้ ทั้งนี้คุณครูหรือผู้ปกครองต้องคอยระวังไม่ให้เด็กเทน้ำสีหก

** แนะนำให้คุณครูและผู้ปกครองหาภาชนะหรือกะละมังใบใหญ่มาลองภูเขาไฟอีกที เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำหกลงไปเลอะโต๊ะหรือพื้น **

เทน้ำสัสมายซูที่ผสมกับสีผสมอาหารลงไปในภูเขาไฟจำลอง

5. แล้วก็มาถึงขั้นตอนที่ตื่นเต้นและสำคัญที่สุด นั่นคือการเทเบคกิ้งโซดาลงไปในภูเขาไฟ ซึ่งเบคกิ้งโซดาจะทำให้ปฏิกิริยากับน้ำสัสมายซูที่เราเทไว้ก่อนหน้านี้ ทำให้เกิดควันและมีลาวาไหลออกมาจากภูเขาไฟของเรา ในการทดลองภูเขาไฟลาวา คุณครูหรือผู้ปกครองสามารถ让孩子เทเบคกิ้งโซดาได้เรื่อย ๆ จนกว่าน้ำสัสมายซูภายในภูเขาไฟจะหมดหรือส่วนผสมทั้ง 2 อย่างจะหมดปฏิกิริยา ในการเทบางครั้งลาวาอาจไม่ได้ปะทุขึ้นมาทันที คุณครูหรือผู้ปกครองสามารถใช้โอกาสนี้ในการสอนเด็ก ๆ ให้รู้จักเรียนรู้การรอคอยได้อีกด้วย

เทเบคกิ้งโซดาลงไปในภูเขาไฟจำลอง
เด็กตื่นเต้นและสนุกสนานกับการทดลองภูเขาไฟลาวา

6. สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการทำกิจกรรมคือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นและคิดอย่างมีอิสระ ให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านการลงมือทำ เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยคุณครูหรือผู้ปกครองมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำกับเด็ก รวมถึงคอยดูแลความปลอดภัยของเด็กในทุกขั้นตอน เด็กๆ จะได้สนุกและเรียนรู้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาที่ดีของเด็กต่อไป

สรุปผลการทดลอง

ปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้น เป็นผลจากการทำปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างเบคกิ้งโซดา(ต่าง/เบส)และน้ำส้มสายชู(กรด) ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ แล้วก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ดันตัวออกนี้เองที่ทำให้เกิดภูเขาไฟลาวาของเรา

“พลังแห่งสั้ม”

วัสดุอุปกรณ์

1. สั้ม
2. เทียนไข
3. ลูกโป่ง
4. ไฟแช็ก
5. ช้อนตักสาร

วิธีการทดลอง

1. ทำการแกะเปลือกสั้ม แล้วจะได้กลิ่นสั้ม หลังจากนั้นจุดไฟที่เทียนไข แล้วทำการบีบเปลือกสั้มใส่เทียนไข แล้วสังเกตผลการทดลอง
2. เมื่อทราบผลการทดลองแรกไปแล้ว ต่อมาเป็นการทดลองต่อมาคือการนำลูกโป่งมาเป่าให้ได้ลูกใหญ่ หลังจากนั้นทำการบีบเปลือกสั้มใส่ลูกโป่งแล้วสังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า ในขณะที่เราปลอกเปลือกนั้นเราจะได้กลิ่นของสั้ม แต่แท้จริงแล้วกลิ่นของสารดี-ไลโมนีนที่อยู่ในเปลือกสั้มนั่นเองซึ่งเป็นน้ำมันหอมระเหย จากผลไม้ตระกูลส้ม และเมื่อเราทำการบีบเปลือกสั้มใส่เทียนนั้นจะทำให้ไฟลุกติดขึ้นมานั้นก็เพราะว่าสารดี-ไลโมนีนเป็นน้ำมัน จึงทำให้ติดไฟได้นั่นเอง โดยสามารถนำไปกลั่นเป็นน้ำมันเติมรถได้เช่นเดียวกับน้ำมันไบโอดีเซล ต่อไปเป็นส่วนการทดลองที่สองคือการบีบเปลือกสั้มใส่ลูกโป่ง ผลลัพธ์นั้นคือจะทำให้ลูกโป่งแตกนั่นเองเนื่องจากดี-ไลโมนีนอีกเช่นกัน เพราะเป็นน้ำมันจึงมีฤทธิ์กัดกร่อนโดยจะกัดผิวของเปลือกลูกโป่งให้บางลงและแตกออกนั่นเอง แต่หากเป่าลูกโป่งผิวไม่ตึงสารก็จะค่อยๆกัดกร่อนจนผิวลูกโป่งเกิดการรั่วซึมนั่นเอง

โดยในทางเคมีภัณฑ์นั้นสารดี-ไลโมนีน นั้นจะถูกนำไปสกัดและผสมลงในครีมทาผิวเพื่อให้ซึมง่ายและเร็วนั่นเอง

“ไฟไร้เงา”

วัสดุอุปกรณ์

1. เทียนไข
2. ไฟฉาย
3. อุปกรณ์ทึบแสง เช่น หนังสือ แก้วयेติ กระบอกพลาสติก
4. อุปกรณ์โปร่งแสง เช่น พลาสติกใส หน้ากากเฟลชีว ถุงพลาสติก

วิธีการทดลอง

1. นำไฟฉายมาฉายใส่วัตถุที่เราได้เตรียมไว้ทั้งทึบแสง และโปร่งแสง
2. นำเทียนมาจุดไฟแล้วนำไฟฉายส่องหลังจากนั้นสังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า ในขณะที่เราจุดเทียนแล้วนำไฟฉายส่องไปที่เทียนนั้นตัวเปลวไฟนั้นจะไม่เกิดเงาตัวเอง เพราะว่า แสงนั้นเดินทางเป็นเส้นตรงและแสงเกิดขึ้นจากสองปัจจัยคือเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเช่น ฟาผ่า พระอาทิตย์ หรือหิ่งห้อยนั่นเอง และเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเช่น ไฟฉาย หลอดไฟ แฟลชมือถือ นั่นเอง และการที่แสงเดินทางเป็นเส้นตรงนั้นเมื่อมีวัตถุมาบังเส้นทางของแสงหากวัตถุนั้นทึบแสงก็จะเกิดเงาขึ้นนั่นเอง หากวัตถุนั้นโปร่งแสง แสงก็จะทะลุผ่านไปนั่นเอง หรือวัตถุบางอย่างอาจจะเป็นวัตถุกึ่งทึบแสงเช่นควั่นก็กึ่งทึบแสงนั่นเอง และการที่เปลวไฟไม่มีเงานั้น เพราะเปลวไฟเป็นแหล่งกำเนิดแสงนั่นเองเปลวไฟทุกๆชนิดนั้นไม่มีเงาในตัว และเปลวไฟไม่ได้ให้กำเนิดเงา เนื่องจากแสงทะลุผ่านตัวมันได้นั่นเอง

“บันไดน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. แก้ว 2 ใบ
2. กรรไกร
3. น้ำผสมสีผสมอาหารเพื่อความชัดเจนของสี
4. สก็อตเทปใส
5. เชือก

วิธีการทดลอง

1. นำแก้วทั้งสองใบมาวางไว้ในพื้นที่ต่างระดับ โดยแก้วอีกหนึ่งใบอยู่ต่ำกว่าอีกหนึ่งใบ
2. หลังจากนั้นทำการตัดเชือกโดยความยาวขึ้นอยู่กับระยะห่างระหว่างแก้วสองแก้ว แต่ถ้าวางห่างกันเราจะสามารถมองเห็นการทดลองได้ง่ายขึ้น
3. หลังจากตัดเชือกแล้วก็นำสก็อตเทปใสมาติดกับเชือกแล้วติดกับแก้วเพื่อป้องกันเชือกหลุดขณะทดลองนั่นเอง โดยติดที่แก้วใบสูงก่อนและนำน้ำเทลงไปให้ท่วมเชือกก่อน
4. หลังจากนั้นนำปลายเชือกอีกด้านไปติดสก็อตเทปใสกับแก้วได้เลย
5. หลังจากนั้นยกแก้วฝั่งที่วางไว้สูงกว่าให้พอเชือกตึงแล้วทำการเทน้ำลงแล้วสังเกตการทดลองได้เลย

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า น้ำค่อยไหลจากแก้วด้านบนลงสู่ด้านล่าง โดยน้ำไม่หยดระหว่างทาง โดยเกิดจากปรากฏการณ์ที่เรียกว่าแรงตึงผิวน้ำเองเกิดจากแรงดึงดูดของโมเลกุลของผิวสัมผัส มี 2 ชนิดนั่นก็คือ 1.Adhesive Forces (แรงยึดติด) คือแรงดึงดูดของโมเลกุลชนิดที่ต่างกัน หมายถึงเชือกและน้ำนั่นเอง 2.Cohesive Force (แรงเชื่อมแน่น) คือแรงดึงดูดของโมเลกุลที่เป็นชนิดเดียวกัน เช่นน้ำมีแรงดึงดูดติดกับน้ำด้วยกัน การเทน้ำไปตามเชือกนี้นั้นเป็นการใช้แรงดึงดูดของทั้งสองอย่างเลยนั่นเอง ทำให้น้ำไหลตามเชือกโมเลกุลยึดติดกันและไหลตามเชือกลงมานั่นเอง แต่ที่สำคัญคือต้องเอาเชือกแช่น้ำไว้ก่อนนั่นเอง

“หมึกกล่องนม”

วัสดุอุปกรณ์

1. มะนาว
2. เทียนไข
3. พู่กัน
4. กระดาษ A4
5. ไฟแช็ค

วิธีการทดลอง

1. นำมะนาวมาคั้นเอาน้ำสดๆ ใส่ภาชนะที่เตรียมไว้
2. จากนั้นนำพู่กันมาจุ่มน้ำมะนาวที่คั้นได้แล้วเขียนข้อความลงในกระดาษขาวตามต้องการ
3. เมื่อเขียนเสร็จทิ้งไว้ให้แห้ง สักครู่ สังเกตบนแผ่นกระดาษว่ามีตัวหนังสือปรากฏหรือไม่
4. ส่งกระดาษที่เขียนแล้วนี้ไปให้เพื่อน ถ้าเพื่อนอยากทราบข้อความหรือสิ่งที่อยู่ในกระดาษให้นำกระดาษไปลงไฟ
5. เมื่อนำกระดาษลงไฟพอให้กระดาษได้รับความร้อน แต่อย่าให้ใกล้ไฟจนไหม้ก็จะปรากฏตัวหนังสือ

สรุปผลการทดลอง

ทำไมรอยที่เราใช้น้ำมะนาวเขียนลงในกระดาษและแห้งจนมองไม่เห็นอะไร จึงเกิดเป็นรอยสีน้ำตาลได้ เนื่องจากกระดาษที่ถูกเขียนด้วยหมึกน้ำมะนาว เมื่อถูกความร้อนจะเกิดปฏิกิริยาทางเคมีน้ำมะนาวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล เพราะน้ำมะนาวเปลี่ยนแปลงที่อุณหภูมิต่ำกว่ากระดาษนั่นเอง นอกจากน้ำมะนาวแล้วยังมีสารอีกบางชนิดที่ใช้ทำหมึกกล่องนมชนิด กระตุ้นด้วยความร้อน เช่น นม น้ำส้ม น้ำแอปเปิ้ล น้ำหอมใหญ่ สารละลายน้ำตาล น้ำผึ้งเจือจาง โค้กหรือเป๊ปซี่เจือจาง ไวน์ หรือแม้แต่ น้ำสบู่ ทดลองดูนะว่าสีที่ปรากฏขึ้นมาแตกต่างกันอย่างไร

“ภาพกลับด้าน”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดโหลทรงกระบอก
2. แก้วน้ำ
3. ปากกา
4. รูปภาพหลากหลายรูปแบบ

วิธีการทดลอง

1. นำน้ำเทใส่ขวดโหลจำนวนหนึ่งใบ ประมาณ $\frac{3}{4}$ ของขวดโหล
2. นำรูปภาพที่เตรียมไว้วางไว้ด้านหลังขวดโหลใบที่ไม่มีน้ำ แล้วให้ผู้ร่วมกิจกรรมสังเกตการเปลี่ยนแปลง
3. หลังจากนั้นค่อยๆเคลื่อนรูปภาพไปยังขวดโหลใบที่มีน้ำเปล่าอยู่ และให้ผู้ร่วมกิจกรรมสังเกตการเปลี่ยนแปลงตามเดิม (ทำแบบเดียวกันแต่เปลี่ยนรูปภาพที่หลากหลายเพื่อให้เห็นความแตกต่าง
4. นำปากกาใส่ลงไปในแก้วที่เตรียมไว้ แล้วให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสังเกตการเปลี่ยนแปลง
5. นำน้ำเปล่าที่เตรียมไว้เทใส่ลงไปในแก้ว และสังเกตการเปลี่ยนแปลง

สรุปผลการทดลอง

เมื่อนำรูปภาพเดินทางผ่านขวดโหลที่มีน้ำบรรจุอยู่จะเกิดเป็นภาพกลับด้าน และเมื่อนำปากกาใส่ลงไปในแก้วที่มีน้ำก็พบว่าปากกาไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรง นั่นเป็นเพราะว่าเกิดการหักเหของแสง ซึ่งการหักเหของแสงก็คือ การเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ของแสง เมื่อแสงเคลื่อนที่จากตัวกลางชนิดหนึ่งไปยังอีกตัวกลางชนิดหนึ่งที่มีความหนาแน่นแตกต่างกัน สาเหตุที่ทำให้แสงหักเหเนื่องจากอัตราเร็วของแสงไม่เท่ากัน การหักเหของแสงเกิดขึ้นตรงผิวรอยต่อของตัวกลางดังที่สังเกตเห็นได้จากการทดลอง

“ลูกโป่งกับไฟ”

วัสดุอุปกรณ์

1. ลูกโป่ง
2. เทียนไขพร้อมฐาน
3. น้ำ
4. ไฟแช็คหรือไม้ขีดไฟ

วิธีการทดลอง

1. เตรียมลูกโป่ง โดยการเป่าลูกโป่ง จำนวน 2 ใบ โดยใบที่ 1 ไม่ใส่น้ำ ส่วนใบที่ 2 ใส่น้ำจำนวน 10 ลูกบาศก์ เซนติเมตร
2. จุดเทียนไข แล้วนำเทียนไขไปเผาลูกโป่งใบที่ 1 และ ใบที่ 2
3. สังเกต ว่าเปลวไฟ จากเทียนไขจะทำให้ลูกโป่งเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

สรุปผลการทดลอง

ลูกโป่งใบที่ไม่ใส่น้ำจะแตกเพราะไม่มีของเหลวในการช่วยถ่ายเทความร้อนและลูกโป่งใบที่ 2 ไม่แตกก็เพราะว่าในลูกโป่งเราได้ใส่น้ำลงไป น้ำในลูกโป่งจะช่วยถ่ายเทความร้อน ทำให้อุณหภูมิในลูกโป่งไม่สูงเกินไป ลูกโป่งจึงไม่แตก

“ตะเกียบยกขวด”

วัสดุอุปกรณ์

1. ข้าวเปลือก
2. ขวดน้ำพลาสติก
3. ตะเกียบ

วิธีการทดลอง

1. เท ข้าวเปลือกลงในขวดพลาสติกและอัดให้แน่น
2. นำตะเกียบเสียบลงไปในขวดให้สุด
3. ลองยกตะเกียบที่เสียบในขวดที่อัดแน่นไปด้วยข้าวเปลือกและสังเกตว่าเกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างไร

สรุปผลการทดลอง

สาเหตุที่เราสามารถยกขวดข้าวเปลือกด้วยตะเกียบอันเดียวได้ก็เพราะเม็ดข้าวเปลือกมีลักษณะขรุขระไม่เรียบจึงทำให้แรงเสียดทานระหว่างเม็ดข้าวเปลือกและตะเกียบมีมากกว่าน้ำหนักของเม็ดข้าวเปลือกที่อยู่ในขวดเราจึงสามารถยกขวดที่มีเม็ดข้าวเปลือกขึ้นลงได้ด้วยตะเกียบอันเดียว

“ทอร์นาโดในขวดโหล”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดน้ำขนาด 1.5 ลิตร 2 ขวด
2. เขี่ยกน้ำ
3. สีส้มอาหาร
4. เทปผ้า
5. มีดคัตเตอร์

วิธีการทดลอง

1. ใช้คัตเตอร์เจาะรูที่ฝาขวด แล้วค่อยๆ วาดผ่ารูขวดน้ำออกทั้ง 2 ผ่า
2. เติมน้ำลงไปในขวดปริมาณ 2 ต่อ 3 ส่วนของขวด
3. เติมสีผสมอาหารลงเล็กน้อย
4. นำขวดที่ไม่ได้ใส่น้ำมาวางต่อกับปากขวดที่ใส่น้ำ แล้วพันปิดด้วยเทปผ้าแน่นๆ หลายๆ รอบ (ถ้าไม่แน่นพอให้พันเทปใสปิดทับลงมาตรงคอขวดอีก)
5. ใช้มือจับที่ก้นขวดทั้ง 2 ข้างตั้งขึ้น โดยให้ขวดที่มีน้ำอยู่ด้านล่าง ขวดที่ไม่มีน้ำอยู่ด้านบน
6. ออกแรงเหวี่ยงขวดล่างที่มีน้ำแล้วกลับด้านพลิกขึ้นด้านบนอย่างรวดเร็ว
7. สังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นในขวดน้ำเปลี่ยนแปลง อย่างไร

สรุปผลการทดลอง

สาเหตุที่เกิดขึ้นเพราะน้ำและอากาศไม่สามารถอยู่ในตำแหน่งเดียวกันหรือในเวลาเดียวกันได้ เพราะน้ำและอากาศต่างก็ต้องการที่อยู่ จึงทำให้เกิดพายุทอร์นาโดเกิดขึ้นคือเมื่อออกแรงเหวี่ยงขวดด้านล่างที่มีน้ำแล้วกลับด้านพลิกขึ้นสู่ด้านบน ทำให้อากาศเคลื่อนตัวผ่านตาของน้ำวนขึ้นสู่ด้านบนขวดเพื่อไปแทนที่น้ำและน้ำก็จะไหลลงมาแทนที่อากาศยังขวดด้านล่าง

“ไข่ลอย ไข่จม”

วัสดุอุปกรณ์

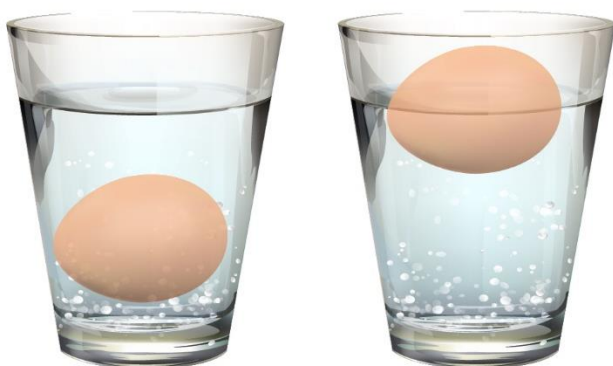
1. ไข่ไก่สด 2 ฟอง
2. แก้วน้ำ 2 ใบ
3. น้ำเปล่า
4. เกลือ

วิธีการทดลอง

1. ใส่น้ำลงในแก้วน้ำ ทั้งสองใบ จำนวนเท่าๆกัน
2. ใส่เกลือลงไปประมาณ 5 ช้อน ลงไปในแก้วน้ำใบแรก
3. รอเกลือละลายกับน้ำ
4. ใส่ไข่ลงไปพร้อมกัน ในแก้วน้ำทั้ง 2 ใบ
5. สังเกตผลการทดลองว่าไข่ใบไหนลอย ใบไหนจม

สรุปผลการทดลอง

ไข่ไก่มีความหนาแน่นมากกว่าน้ำจืด ไข่ไก่จึงจมน้ำ หากลองใส่เกลือลงไป ในน้ำจืดปริมาณที่มากพอ น้ำเกลือจะทำให้ไข่มีความหนาแน่นมากกว่าไข่ไก่ เมื่อแรงลอยตัวเพิ่มขึ้นไข่ไก่ก็จะลอย ส่วนคนที่ว่ายน้ำในทะเลเดดซีไม่จมน้ำก็เพราะทะเลเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเข้มข้นของเกลือสูงมาก

“น้ำไม่ล้น”

วัสดุอุปกรณ์

1. แก้วน้ำ
2. เหรียญบาทจำนวน 20 เหรียญ
3. น้ำเปล่า

วิธีการทดลอง

1. เทน้ำลงในแก้วจนเต็มแก้ว
2. ค่อยๆ หยอดเหรียญบาทลงในแก้วทีละเหรียญจนครบ 20 เหรียญ
3. สังเกตระดับน้ำปากแก้ว

สรุปผลการทดลอง

เมื่อเราค่อยๆ หยอดเหรียญบาทลงในน้ำนั้น จะสังเกตเห็นได้ว่าผิวน้ำด้านบนจะค่อยๆ หนุนขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่ล้นออกมาโดยทันที เพราะบริเวณผิวน้ำมีแรงยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกันที่เรียกว่า “แรงตึงผิว” จนเมื่อเราแทนที่น้ำด้วยเหรียญจำนวนมากถึงจุดที่เกินกว่าที่แรงตึงผิวจะต้านไว้ได้ น้ำจึงล้นออกมานอกแก้วในที่สุด

“เปลวไฟลอยน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. เทียนไข
2. แก้วใสทรงสูง ระดับความสูงกว่าความยาวของเทียน
3. ตะปูเกลียวหรือหมุดหัวหมวก
4. น้ำเปล่า

วิธีการทดลอง

1. เติมน้ำลงในแก้วปริมาณสัดส่วน 5/6 ของแก้ว
2. นำหมุดหัวหมวกหรือตะปูเกลียว มาปักลงที่ฐานเทียนไข แล้วหมุนตะปูเล็กน้อย
3. ค่อยๆนำเทียนไข หย่อนลงไปในแก้วน้ำ แล้วจุดเทียน
4. สังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

สาเหตุที่เทียนไขลอยอยู่บนผิวน้ำได้ และไฟก็จะไม่ดับ เพราะว่าเทียนทำจากขี้ผึ้งพาราฟิน ซึ่งขี้ผึ้งพาราฟินเป็นไขมันที่ได้จากการกลั่นจากปิโตรเลียมมีลักษณะใส ไม่มีกลิ่น ไม่มีรสชาติ มีคุณสมบัติเป็นฉนวนกันความร้อนที่ดี ไม่ละลายน้ำ จึงไม่เปียกน้ำ พาราฟินมักนำมาทำเทียนไข หรือเคลือบวัสดุต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้โดนความชื้นจากน้ำ และหมุดหัวหมวกหรือตะปู จะทำหน้าที่เป็นจุดรวมน้ำหนักให้อยู่ที่แกนกลางแท่งเทียนจึงไม่เอียงหรือคว่ำ

“กระดุมไม่ยอมจมน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

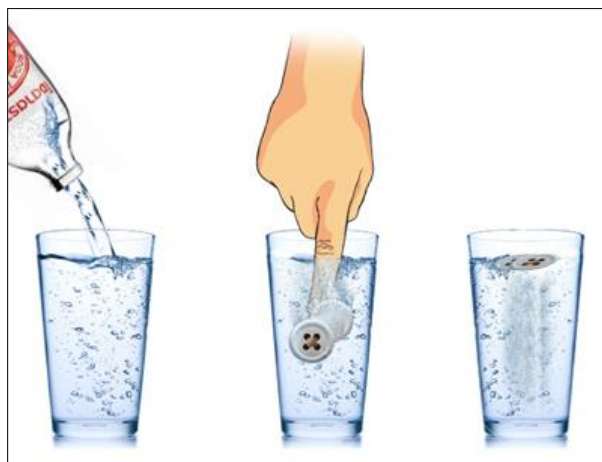
1. กระดุมที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางน้อยกว่า 34 นิ้ว จำนวน 3 เม็ด
2. น้ำมัน
3. น้ำโซดา
4. น้ำเปล่า
5. แก้วน้ำใส 3 ใบ

วิธีการทดลอง

1. เติมน้ำเปล่า น้ำมัน น้ำโซดาลงในแก้วแต่ละใบ โดยปริมาณสัดส่วน 3/4 ต่อแก้ว
2. นำกระดุมค่อยๆ หย่อนลงในแก้ว โดยเริ่มจาก น้ำเปล่า น้ำมัน และน้ำโซดา
3. สังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

สาเหตุที่เม็ดกระดุมสามารถลอยขึ้นไปสู่บนผิวของน้ำโซดา เพราะว่าในน้ำโซดามีฟองอากาศที่อยู่ด้านใน หรือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้น้ำโซดามีความซ่า เมื่อฟองอากาศได้สัมผัสกับกระดุม จึงเกิดมีแรงดันทำให้สามารถดันกระดุมให้ลอยสู่ผิวน้ำได้และไม่จมลงและสาเหตุที่น้ำมันและน้ำเปล่าไม่สามารถดันกระดุมได้ เพราะในองค์ประกอบของน้ำมันและโซดาไม่มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ เลยทำให้ไม่สามารถดันกระดุมขึ้นไปยังผิวน้ำได้

“น้ำแข็งเต็นรำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. แก้วน้ำใส
2. น้ำมัน
3. สีผสมอาหาร
4. น้ำแข็งก้อน

วิธีการทดลอง

1. นำสีผสมอาหารมาผสมกับน้ำแข็งก้อน
2. เติมน้ำมัน ลงไปในแก้ว โดยปริมาณสัดส่วน 3/4 ต่อแก้ว
3. นำน้ำแข็งที่ผสมสีผสมอาหาร ใส่ลงไปในแก้วจำนวน 2 ก้อน
4. สังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

เมื่อเราใส่น้ำแข็งลงไปในน้ำมัน น้ำแข็งจะลอยบนบริเวณพื้นผิวของน้ำมันและเมื่อปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปสักพัก น้ำแข็งจะละลายเปลี่ยนสภาพกลายเป็นน้ำ น้ำมีความหนาแน่นที่มากกว่าน้ำมันจึงดึงให้น้ำแข็งจมลงยังด้านล่างของแก้ว และเมื่อน้ำหลุดออกจากก้อนน้ำแข็ง น้ำก็ยังอยู่ด้านล่างของแก้ว ในขณะที่น้ำแข็งลอยขึ้นไปยังด้านบน

“กระดาษพิเศษ”

วัสดุอุปกรณ์

1. น้ำเปล่า
2. แอลกอฮอล์ล้างแผล
3. ไฟแช็คหรือไม้ขีดไฟ
4. ถังมือ 1 คู่
5. ไม้คืบ 1 ชิ้น
6. ถ้วย 1 ใบ
7. กระดาษขนาด 10×10 ซม. จำนวน 1 แผ่น

วิธีการทดลอง

1. ให้นำน้ำเปล่าและแอลกอฮอล์ล้างแผล เทใส่ลงในถ้วยโดยการผสมในอัตราส่วน 1 : 3
2. สวมใส่ถุงมือพร้อมทั้งหยิบไม้คืบ
3. ให้ทำการคืบกระดาษและนำกระดาษมาชุบน้ำที่ผสมแอลกอฮอล์ไว้แล้ว
4. หลังจากนั้นทำการจุดไฟเผากระดาษพร้อมทั้งสังเกตการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองสามารถสังเกตได้ว่า กระดาษที่จุ่มลงไปใต้น้ำผสมแอลกอฮอล์ล้างแผล จะมีไฟลุกที่บริเวณกระดาษ แต่กระดาษยังไม่ไหม้ไฟ เนื่องจากการที่ไฟลุกที่กระดาษเป็นเพราะแอลกอฮอล์ เมื่อแอลกอฮอล์ถูกเผาไหม้ไปจนหมด แต่น้ำยังคงมีอยู่ที่กระดาษและไม่ได้ระเหยไปจนหมด และถ้าจุดไฟไปเรื่อยๆน้ำก็จะระเหยออกไปจนหมดและทำให้กระดาษกลับมาไหม้ไฟ

“เชือกยกน้ำแข็ง”

วัสดุอุปกรณ์

1. น้ำแข็งก้อน
2. เกลือ
3. จานสำหรับใส่น้ำแข็ง
4. กรรไกร
5. เชือก

วิธีการทดลอง

1. ให้นำกรรไกรตัดมาตัดเชือกให้มีขนาด 5 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น
2. หยิบหรือคีบน้ำแข็งก้อนจำนวนหนึ่งก้อนขนาดไม่ใหญ่จนเกินไป นำมาวางที่จานเพื่อเป็นภาชนะสำหรับวางน้ำแข็ง
3. ให้ทำการตัดเกลือจำนวน 3 ช้อนชาใส่จานที่เตรียมไว้
4. นำเชือกตัดไว้แล้วมาวางไว้บริเวณส่วนบนน้ำแข็งตามด้วยรอยเกลือจำนวน 2 ช้อนชา แล้วรอประมาณ 5 นาที
5. สังเกตการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองสามารถสังเกตได้ว่า เมื่อเราโรยเกลือไว้บนน้ำแข็งที่มีเชือกอยู่บนน้ำแข็ง เชือกจะสามารถยกน้ำแข็งขึ้นมาได้ เนื่องจากเกลือที่โรยลงไปในนั้นส่งผลให้น้ำแข็งละลายและเชือกที่วางไว้ก็จะจมลงไปที่ก้อนน้ำแข็ง และเกลือก็มีคุณสมบัติทำให้เย็นจัดและเมื่อมีความเย็นที่ต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส น้ำที่ละลายก็จะกลับมาติดกันอีกครั้ง เชือกจึงดูเหมือนถูกล็อคไว้ และทำให้สามารถยกน้ำแข็งได้

“ดินสอเจาะทะลุถุงน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. ลูกโป่ง
2. ดินสอจำนวน 2-5 แท่ง
3. กะลามังสำหรับรองน้ำ
4. ถุงพลาสติกสำหรับใส่แกงจำนวน 2 ใบ
5. หนัวยางสำหรับรัดถุงพลาสติกจำนวน 2 เส้น

วิธีการทดลอง

1. นำถุงพลาสติกสำหรับใส่แกงมาเติมน้ำในปริมาณ $\frac{3}{4}$ ของถุงและรัดถุงด้วยหนัวยาง
2. นำถุงพลาสติกที่บรรจุน้ำเรียบร้อยแล้วถือขึ้นมาเหนือกะลามัง
3. ค่อยๆ เสียบถุงพลาสติกด้วยดินสอ
4. สังเกตผลการทดลอง

สรุปผลการทดลอง

ถุงพลาสติกที่ผลิตขึ้นสำหรับใส่แกงนั้น ทำขึ้นจากโพลีเมอร์หรือพอลิเอทิลีน ซึ่งจะมีคุณสมบัติที่เหนียวและยืดหยุ่นที่สูง เมื่อนำดินสอเสียบไปที่ถุงจะเป็นการแทงลงไปในช่วงโมเลกุล โมเลกุลก็จะกลับมาเรียงตัวดังเดิมอยู่รอบดินสอที่ถูกเสียบ ทำให้ไม่มีช่องว่างสำหรับให้น้ำไหลออกมานั่นเอง

“น้ำเปลี่ยนสี EP 1”

วัสดุอุปกรณ์

1. บีกเกอร์
2. แท่งคนสาร
3. ด่างทับทิม
4. น้ำเปล่า
5. น้ำตาลทรายขาว
6. โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์

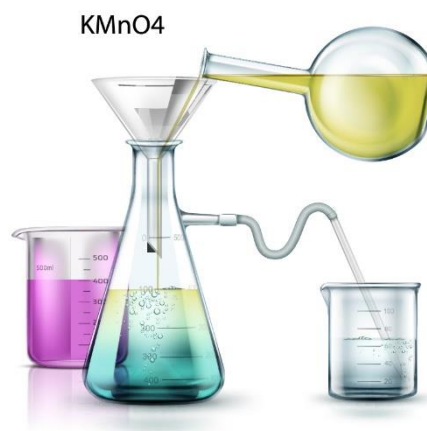
วิธีการทดลอง

1. ใส่น้ำใส่ลงในบีกเกอร์พอประมาณ
2. นำน้ำตาลทรายขาวละลายลงในน้ำจนกว่าน้ำตาลทรายจะละลาย
3. พอน้ำตาลทรายขาวและโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ละลายแล้ว ให้นำด่างทับทิมที่เตรียมไว้ ใส่ลงไปตาม (ด่างทับทิมสามารถละลายน้ำรอไว้ก่อนได้เพื่อกะปริมาณได้ง่าย)
4. ใช้แท่งคนสารคนน้ำผสมให้เข้ากัน
5. สังเกตการเปลี่ยนแปลง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า เมื่อเมื่อนำน้ำตาลทรายขาว และโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ละลายเข้าด้วยกัน จำทำให้น้ำกลายเป็นด่างและเมื่อใส่ด่างทับทิมลงไปสุดท้ายน้ำจากด่างทับทิมที่เราเห็นเป็นสีม่วงแทนที่จะเป็นสีม่วงกลับกลายเป็นสีเงิน เขียว เหลือง ส้ม

สาเหตุเป็นเพราะว่าด่างทับทิมจะเข้าไปทำปฏิกิริยาการสลายกลูโคส ซึ่งปฏิกิริยามีด้วยกันหลายขั้นตอนแต่ละขั้นตอนก็จะเปลี่ยนเป็นสีต่างๆ

“น้ำเปลี่ยนสี EP 2”

วัสดุอุปกรณ์

1. บีกเกอร์
2. หลอด
3. เมทิลีนบลู
4. น้ำเปล่า
5. น้ำตาลกลูโคส ($C_6H_{12}O_6$)
6. โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (KOH)
7. แท่งคนสาร

วิธีทดลอง

1. ใส่น้ำใส่ลงในบีกเกอร์พอประมาณ
2. นำน้ำตาลกลูโคสละลายลงในน้ำจนกว่าจะละลาย
3. นำโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ละลายตาม
4. ใช้แท่งคนสารคนน้ำผสมให้เข้ากัน
5. เติมสารเมทิลีนบลูลงไป แล้วคนให้เข้ากัน
6. ใช้หลอดเป่าน้ำในบีกเกอร์
7. สังเกตการเปลี่ยนแปลง

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า เมื่อเมื่อนำน้ำตาลกลูโคส ($C_6H_{12}O_6$) ผสมกับโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (KOH) ละลายเข้า จากนั้น เติมเมทิลีนบลูลงไป ซึ่งเมทิลีนบลูนั้นเป็นสารวัดค่าออกซิเจน (O_2) ในน้ำหลังจากที่เติมลงไปในนั้นทำให้น้ำกลายเป็นสีฟ้า เพราะว่ามีออกซิเจนในน้ำนั้นมีอยู่นั่นเอง แต่เมื่อทิ้งไว้ประมาณ 5 นาทีแล้วน้ำจะกลายเป็นน้ำใสเหมือนน้ำเปล่าแต่เมื่อเรานำหลอดลงไปเป่ากับน้ำอีกทีหนึ่ง น้ำที่ไม่มีสีจะกลายเป็นสีฟ้าขึ้นมา

คำตอบก็คือ ตามปกติแล้วเมทิลีนบลูจะเป็นสีฟ้าในสถานะที่มีออกซิเจน เมื่อเราเติมเมทิลีนบลูลงไปจะเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นไม่มีสีเป็นเพราะว่ากลูโคสนั้นเป็นสารที่ใช้ออกซิเจน และเมื่อออกซิเจนค่อยๆหมดไป สีของเมทิลีนบลูจึงค่อยๆจางหายไป แต่เมื่อเราเขย่าขวดหรือเป่าด้วยหลอด จะเป็นการเพิ่ม ออกซิเจนให้กับน้ำ จึงทำให้น้ำกลับมาเป็นสีฟ้าเหมือนเดิม

“ภูเขาไฟใต้น้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. อ่างใส หรือ ตู้ปลาทรงสูง
2. ขวดโซดาเปล่า 2 ขวด
3. เชือก
4. น้ำเปล่า
5. สีสผสมอาหาร น้ำเงิน และ แดง

วิธีทดลอง

1. ใส่น้ำอุณหภูมิปกติลงในอ่างหรือตู้ปลาให้พอดีสูงเกินกว่าขวดโซดาประมาณ 2-3 นิ้ว
2. นำเชือกมามัดคอของขวดโซดาทั้งสองเพื่อใช้ในการจับหรือยก
3. ใส่น้ำลงในขวดโซดาทั้ง 2 ขวด โดยแบ่งเป็น น้ำร้อน 1 ขวด และน้ำเย็น 1 ขวด
4. ใช้สีผสมอาหารหยดลงไปโดยแทนสีแดงกับน้ำร้อน และ สีน้ำเงินกับน้ำเย็น
5. วางขวดทั้งสองลงไปในโหลแก้วที่ใส่น้ำอุณหภูมิปกติ วางพร้อมๆกันโดยวิธีการยกให้ใช้มือหยิบเชือกเพื่อป้องกันน้ำร้อนที่จะเกิดอันตรายกับมือ

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่า เมื่อนำขวดที่ใส่น้ำร้อนและน้ำเย็นลงไปวางในภาชนะที่ใส่น้ำอุณหภูมิปกติก็พบว่าน้ำร้อนที่เป็นสีแดงมีการลอยตัวขึ้นเร็วกว่าน้ำเย็นที่เป็นสีน้ำเงินอย่างเห็นได้ชัด โดยน้ำทั้งทั้งหมดเป็นน้ำที่ไม่เจือการเคมีใดๆที่ก่อให้เกิดลักษณะที่ต่างกัน แต่น้ำร้อนและน้ำเย็นนั้น มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันว่าด้วยเรื่องของอุณหภูมินั่นเอง ซึ่งน้ำร้อนมีอุณหภูมิที่สูง จึงทำให้การขยายตัวของมวลนั้นมีมากและเบากว่าน้ำเย็น จึงเกิดการลอยตัวขึ้นที่สูงในขณะที่น้ำเย็นที่เป็นสีน้ำเงินมีการลอยตัวขึ้นช้ากว่าก็เพราะว่าน้ำเย็นมีคุณสมบัติที่หนาแน่นกว่าน้ำร้อนการขยายตัวของน้ำเย็นจึงมีน้อยกว่า เลยมีการลอยตัวขึ้นที่สูงได้ช้ากว่านั่นเอง

ถ้าหากเปรียบกับลักษณะก็เหมือนกับภูเขาไฟใต้น้ำที่กำลังปะทุความร้อนและความร้อนที่กำลังกระจายตัวขึ้นด้านบนผิวน้ำจึงเกิดเป็นการทดลองภูเขาไฟใต้น้ำ

“จมหรือลอยไหนลองดู”

วัสดุอุปกรณ์

1. ผลไม้ เช่น ส้ม ฝรั่ง แอปเปิ้ล มะนาว เป็นต้น
2. ผลไม้ที่ปอกเปลือกแล้ว
3. ตูปลาหรือกะละมัง
4. น้ำสะอาด

วิธีทดลอง

1. ใส่ น้ำสะอาดลงในตูปลาหรือกะละมัง พอสมควร เพื่อทำการทดลอง
2. หยิบผลไม้ แต่ละชนิดมาทำการทดลองหย่อนลงในตูปลาหรือกะละมัง แล้วสังเกตว่าผลไม้แต่ละชนิดลอยหรือจม

สรุปผลการทดลอง

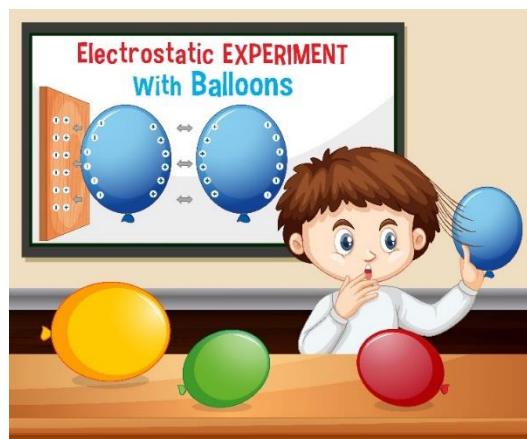
ส้มที่ยังไม่ได้ปอกเปลือกแล้วลอยอยู่ในน้ำได้นั้นเป็นเพราะว่า เปลือกส้มนั้นมีรูพรุนจึงมีแรงพยุง ไม่ให้ส้มจมลงไปและมีน้ำหนักที่เบากว่าน้ำ รวมถึงฝรั่งและแอปเปิ้ล ส่วนผลไม้ที่จมลงไปใต้น้ำก็เป็นเพราะ มีน้ำหนักมากกว่าน้ำ

“ไฟฟ้าสถิต”

วัสดุอุปกรณ์

1. ลูกโป่ง
2. ผ้าชนิดต่างๆ
3. ท่อพีวีซี
4. เม็ดโฟม
5. กระป๋องน้ำอัดลม

วิธีการทดลอง

1. ทำการทดลอง โดยหยิบผ้ากับท่อพีวีซีนำมาถูกัน แล้วลองนำไปแตะบริเวณเม็ดโฟม จะเห็นว่าเม็ดโฟมติดอยู่บนท่อพีวีซี
2. หยิบลูกโป่ง แล้วลองนำไปถูบริเวณเส้นผมบนศีรษะ จะเห็นว่าเส้นผมบริเวณศีรษะติดไปกับลูกโป่ง แสดงว่าประจุบริเวณลูกโป่งเกิดประจุไฟฟ้าอิสระอยู่ ทำให้เส้นผมดึงดูดขึ้นมา
3. หยิบท่อพีวีซีถูกับผ้าชนิดอื่น แล้วลองไปวางใกล้กับกระป๋อง จะเห็นว่ากระป๋องสามารถเคลื่อนที่ตามท่อพีวีซีได้

สรุปผลการทดลอง

จะเห็นว่าการที่วัสดุบางชนิดสามารถติดอยู่กับวัตถุอีกชนิดหนึ่งได้นั้น เป็นเพราะประจุลบของการนำมาถูกันของวัตถุยังหลงเหลืออยู่บริเวณวัตถุอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อไปสัมผัสกับวัตถุที่เป็นค่ากลางจึงติดกับวัตถุอีกชนิดหนึ่งได้

ไฟฟ้าสถิต เกิดจากอนุภาคมูลฐานมีทั้งหมด 2 ประจุ คือ ประจุบวกและประจุลบ โดยอนุภาคมูลฐานเกิดจากการระเบิดครั้งยิ่งใหญ่ที่มีชื่อว่า **BigBang** หรือการกำเนิดของเอกภพของเราที่ระเบิดที่เป็นในรูปแบบของสสาร พุ่งกระจายออกมา คล้ายฝุ่นละออง ซึ่งแบ่งเป็นควาร์กบน ประจุเป็น $2/3$ ส่วนควาร์กล่าง ประจุ $-1/3$ เมื่อทั้งสองตัวรวมกันจึงเกิดเป็นโปรตอน โดยมีประจุ คือ $+1$ ส่วนนิวตรอน มีประจุ คือ 0

คุณสมบัติของประจุไฟฟ้า

- วัตถุประจุบวกกับวัตถุประจุลบ = วัตถุดูดเข้าหากัน
- วัตถุประจุบวกกับวัตถุประจุบวก = วัตถุผลักออกจากกัน
- วัตถุประจุลบกับวัตถุประจุลบ = วัตถุผลักออกจากกัน

“แคปซูลล้มลุก”

วัสดุอุปกรณ์

1. แคปซูลยา
2. ลูกเหล็กหรือลูกปัด
3. รางสำหรับวางแคปซูลฉลาก
4. วัตถุสำหรับเป็นฐานของรางเช่นแกนกระดาษชำระ

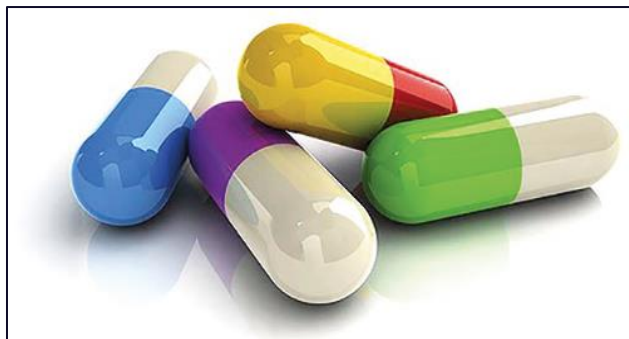
วิธีการทดลอง

1. ดึงแคปซูลยาออกจากกัน
2. นำลูกเหล็กใส่ในแคปซูลแล้วปิด
3. วางรางให้ทำมุมเอียงเพื่อให้แคปซูลเคลื่อนที่จากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ
4. วางแคปซูลลงบนราง

สรุปผลการทดลอง

สาเหตุที่แคปซูลสามารถเคลื่อนที่จากที่สูงลงสู่ที่ต่ำในลักษณะของการล้มลุกได้นั้นเนื่องจากภายในแคปซูลมีลูกเหล็กหรือวัตถุที่มีน้ำหนัก ทำให้ถูกแรงดึงดูดของโลกดึงจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำจึงดูเหมือนแคปซูลยาสามารถล้มแล้วลุกเคลื่อนที่ต่อไปเรื่อยๆได้เหมือนกับว่าแคปซูลยานั้นสามารถเดินได้เองตามรางนั่นเอง

โดยอ้างอิงตามกฎความโน้มถ่วงสากลของนิวตัน ระบุว่า แต่ละจุดมวลในเอกภพจะดึงดูดจุดมวลอื่นๆ ด้วยแรงที่มีขนาดเป็นสัดส่วนโดยตรงกับผลคูณของมวลทั้งสอง และเป็นสัดส่วนผกผันกับค่ากำลังสองของระยะห่างระหว่างกัน นี่คือนิยามของกฎฟิสิกส์ทั่วไปที่ได้จากการสังเกตการณ์ของไอแซก นิวตัน

“จรวดอุงชา”

วัสดุอุปกรณ์

1. อุงชา
2. ไฟแช็ก
3. ถาด

วิธีการทดลอง

1. ตัดอุงชาแล้วนำผงชาออก
2. ตั้งอุงชาขึ้นเป็นทรงกระบอก
3. จุดไฟที่ด้านบนของอุงชา

สรุปผลการทดลอง

เหตุผลที่อุงชาลอยขึ้นได้นั้น เนื่องมาจากการเคลื่อนที่ของมวลอากาศร้อนภายในอุง ซึ่งลมร้อนนั้นเป็นอากาศที่เบาและเมื่ออากาศเย็นที่มีมวลมากกว่าเข้าแทนที่ส่งผลให้จรวดอุงชาลอยได้นั่นเอง

การทดลองนี้เปรียบเสมือนการเคลื่อนที่ของมวลอากาศเย็นที่จะย้ายเข้ามาแทนที่มวลอากาศร้อนที่มีน้ำหนักที่เบากว่าซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดลมขึ้นนั่นเอง

“กระดาศไม่เปียกน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. กระดาศ
2. แก้วน้ำ
3. ถ้วยแก้ว
4. น้ำ

วิธีการทดลอง

1. ขยำกระดาศเป็นก้อนและนำไปใส่ไว้ในแก้ว ตรวจให้แน่ใจว่ากระดาศจะไม่หลุดออกจากแก้ว
2. ใส่น้ำให้เต็มถ้วย จับแก้วคว่ำลงและกดแก้วจนแตะกับถ้วย
3. ยกแก้วออกจากถ้วยในท่าคว่ำอยู่อย่างนั้น ในขณะเดียวกันก็ใช้ผ้าหรือกระดาศซับน้ำรอบๆ ขอบ แก้วหรือด้านในจนแห้ง
4. เอากระดาศออกจากแก้ว
5. สังเกตว่ากระดาศเปียกหรือไม่

สรุปผลการทดลอง

เมื่อกดแก้วลงไปในน้ำ โมเลกุลของอากาศไม่ได้หนีไปไหน แต่อัดเข้าหากัน และทำหน้าที่เป็นกันชนระหว่างน้ำกับอากาศ น้ำเข้าไปในแก้วได้บ้างแต่ไม่มากพอที่จะทำให้กระดาศเปียก โมเลกุลของอากาศยึดครองที่ว่างมากพอที่จะปิดกั้นน้ำไว้ได้

“เทียนไขดูดน้ำ”

วัสดุอุปกรณ์

1. เทียนไข
2. จาน/ถาด
3. ขวดแก้วหรือแก้วที่มีความสูงกว่าเทียน
4. ไม้ขีดไฟหรือไฟแช็ก
5. สีสผสมอาหารเพื่อให้เห็นผลการทดลองได้ชัดเจนขึ้น

วิธีการทดลอง

1. ให้หยดสีผสมอาหารลงในน้ำที่เตรียมไว้
2. ให้เทน้ำที่ผสมสีไว้แล้วลงในจานที่เตรียมไว้
3. นำเทียนไขไปวางบริเวณกึ่งกลางของจานแล้วจุดไฟ
4. นำแก้วครอบเทียนไว้ รอสักครูไฟจะดับสังเกตว่าน้ำที่อยู่รอบๆแก้วจะค่อยๆ ไหลเข้ามาอยู่ในแก้ว

สรุปผลการทดลอง

เมื่อนำแก้วมาครอบเทียนไขที่กำลังลุกสว่าง ปรากฏว่า สักครูหนึ่งแสงเทียนจะค่อย ๆ หริ่งและดับในที่สุด น้ำผสมสีที่อยู่ในครอบแก้วจะมีระดับสูงขึ้น นั่นเป็นเพราะแรงดันอากาศที่อยู่ภายนอกแก้วมีมากกว่าภายในแก้ว แรงดันอากาศภายในแก้วลดลง เนื่องจากอากาศส่วนหนึ่งภายในแก้วถูกใช้ในการเผาไหม้ ของเทียนไขทำให้ปริมาณอากาศภายในแก้วลดลงดังนั้นแรงดันอากาศภายในแก้วจึงลดลงด้วยอากาศส่วนที่ถูกใช้ในการเผาไหม้ของเทียนไขก็คือก๊าซออกซิเจน ที่พวกเราใช้ในการหายใจนั่นเอง ออกซิเจนเป็นก๊าซสำคัญที่ทำให้ไฟติดได้ ดังนั้นเมื่อมีออกซิเจนเกิดขึ้น การที่จะดับเพลิงได้นั้น วิธีการหนึ่งคือจะต้องกำจัดออกซิเจนในบริเวณที่เกิดเหตุ โดยการฉีดยาน้ำหรือสารปกคลุมอื่น ๆ เช่น ไนโตรเจน หรือ คาร์บอนไดออกไซด์

“Water won't splash”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดโหล / ขวดแก้ว / ขวดกาแฟ
2. น้ำเปล่า + สีผสมอาหาร
3. มຶขลวด
4. กาวร้อน หรือ เทปใส
5. แผ่นกระดาษแข็ง หรือ ฟิวเจอร์บอร์ด

วิธีการทดลอง

1. นำสีผสมอาหารผสมกับน้ำเปล่า เตรียมไว้ก่อน
2. นำมຶขลวดมาตัดให้มีขนาดพอดีกับปากแก้วหรือขวดโหลที่เตรียมไว้ และนำกาวร้อนหรือเทปใสติดตรงมຶขลวดกับปากแก้วเพื่อไม่ให้หลุดจากกัน
3. เทน้ำที่ผสมสีผสมอาหารใส่ขวดโหลแก้วที่มีมຶขลวดติดอยู่จนเต็ม นำฟิวเจอร์บอร์ดปิดปากแก้วอีกชั้นและคว่ำขวดแก้วลงเป็นแนวตั้ง ห้ามเอียงขวด
4. ค่อยๆ ดึงฟิวเจอร์บอร์ดออกจากปากแก้ว จะพบว่า น้ำไม่ไหลออกจากปากแก้วเนื่องจากทฤษฎีแรงตึงผิว

สรุปผลการทดลอง

น้ำ เป็นของเหลว ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษเกี่ยวกับแรงตึงผิว คือ แรงต้านที่ผิวหน้า ที่เป็นแรงเกาะติด ระหว่างโมเลกุลที่ผิวของของเหลว ของเหลวที่มีแรงตึงผิวสูง จะมีแรงเกาะติดระหว่างโมเลกุลมาก ทำให้ควบคุมรูปร่าง เป็นทรงกลม เป็นหยด ในการทดลองนี้ เหตุผลที่น้ำไม่ไหลออกจากแก้วที่มีมຶขลวดปิดอยู่ปากแก้วเนื่องจาก โมเลกุลของน้ำไปยึดเกาะระหว่างช่องรูเล็กๆของมຶขลวด เมื่อคว่ำแก้วจึงแรงแรงเกาะติดระหว่างโมเลกุลทำให้น้ำไม่ไหลออกมาจากมຶขลวดนั่นเอง

“มายากลแรงดันอากาศ”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดน้ำพลาสติกขนาด 500 มล. จำนวน 3 ขวด
2. ขวดพลาสติกขนาด 1,500 มล. จำนวน 3 ขวด
3. น้ำเปล่า + สีผสมอาหาร
4. ผ้าตะขำ
5. กาวร้อน

วิธีการทดลอง

1. ตัดส่วนบนของขวดน้ำขวดใหญ่ออกทั้ง 3 ขวด และตัดส่วนก้นของขวดน้ำขวดเล็กออก 1 ขวด
2. ติดกาวร้อนบริเวณที่ตัดออกของขวดน้ำขวดเล็ก แล้วนำผ้าตะขำมาติดปิดก้นขวดน้ำเล็ก
3. นำน้ำใสในขวดน้ำขวดใหญ่ที่ถูกตัดด้านบนออกแล้วทั้ง 3 ขวด และนำขวดน้ำขวดเล็กไปใส่ในขวดน้ำขวดใหญ่ตามภาพประกอบด้านบน เสร็จแล้วมาทายว่าขวดน้ำขวดเล็กอันไหนมีน้ำหรือไม่มีน้ำ

สรุปผลการทดลอง

ความดันอากาศ คือ อนุภาคของอากาศที่เคลื่อนที่ไปมาได้อย่างอิสระและตลอดเวลาในทุกทิศทางโดยจะเคลื่อนที่ทั้งชนกันเองและชนกับวัตถุต่างๆ ที่ล้อมรอบ ทำให้เกิดแรงดันรอบทิศทางถ้าเราเป่าลูกโป่งให้พองออกและมีขนาดใหญ่ขึ้น ขณะเดียวกันอากาศที่อยู่ภายนอกก็ออกแรงดันทุกทิศทางด้วยเช่นกัน ความดันอากาศในชีวิตประจำวันที่เราเห็นได้บ่อยๆ นั่นก็คือกระป๋องนมที่เราต้องเจาะสองรู 2 ด้านเพื่อให้เกิดแรงดันของอากาศและทำให้นมไหลได้ดีขึ้น

“การแยกชั้นของสาร”

วัสดุอุปกรณ์

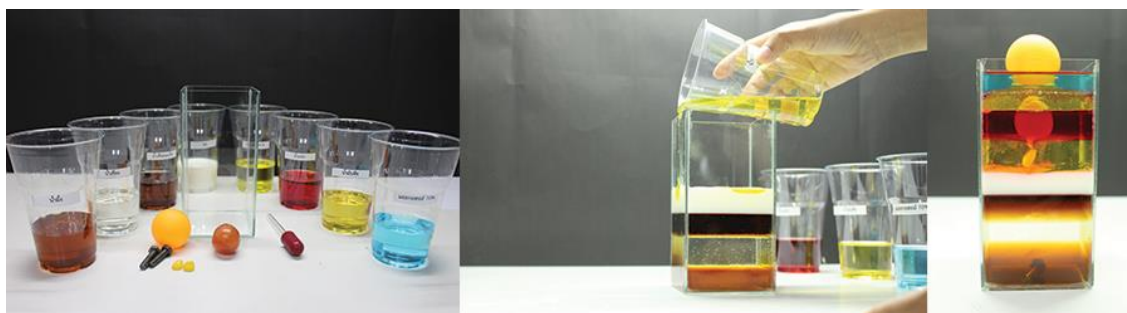
1. น้ำมัน
2. แอลกอฮอล์
3. น้ำหวาน
4. ขวดแก้วไว้สำหรับใส่สารตอนทดลอง

วิธีการทดลอง

1. นำน้ำหวานใส่ลงไปในขวดแก้วที่เตรียมไว้ ปริมาณ 1/4 ของขวดแก้ว
  2. จากนั้นนำน้ำมันใส่ลงไปในขวดแก้วที่ใส่น้ำหวาน ปริมาณเท่ากับน้ำหวาน
  3. นำแอลกอฮอล์ใส่ลงไปในขวดแก้วที่ใส่น้ำหวาน และน้ำมัน โดยปริมาณให้เท่ากับน้ำหวาน และน้ำมันที่ใส่ลงไปก่อนหน้านี้ จากนั้นให้ผู้ทดลองสังเกตผลการทดลองที่ได้
- *หมายเหตุ สามารถใส่สารชนิดใดก่อนก็ได้ลงไปขวดแก้ว

สรุปผลการทดลอง

การที่ของเหลวที่เราใส่ลงไปสามารถแยกชั้นกันได้ชัดเจน นั่นก็เป็นเพราะว่าของเหลวแต่ละชนิดมีความหนาแน่นที่ต่างกัน จากการทดลองจะพบว่าน้ำหวานมีความหนาแน่นมากที่สุด เป็นเพราะว่าน้ำหวานมีน้ำหนักมากที่สุด จึงทำให้น้ำหวานอยู่ชั้นล่างสุด และของเหลวที่มีความหนาแน่นน้อยที่สุดคือแอลกอฮอล์ จึงทำให้อยู่ชั้นบนสุด

“น้ำขวดไหนไหลเร็วกว่ากัน”

วัสดุอุปกรณ์

1. ขวดน้ำพลาสติก 2 ขวด
2. หลอด
3. ตู๊ปลาหรือภาชนะสำหรับใส่น้ำ
4. สีส้มอาหาร 2 สี
5. น้ำ

วิธีการทดลอง

1. นำฝาขวดน้ำพลาสติกทั้ง 2 ขวด มาเจาะรู จำนวน 2 รู/ ฝา (ขนาดรูที่เจาะให้หลอดสามารถเสียบเข้าไปในรูได้) ดังภาพที่ 1
2. จากนั้นนำหลอดที่เตรียมไว้มาเสียบรูที่ฝาที่เราได้เจาะไว้ ทั้ง 2 ฝา โดยตัดให้หลอดมีขนาดสั้น 1 ฝา และยาวกว่าอีกฝาหนึ่ง 1 ฝา ดังภาพที่ 2 แล้วนำฝาไปปิดไว้ที่ขวดพลาสติกที่เหมือนเดิม
3. ใส่น้ำในขวดพลาสติกให้เต็มทั้ง 2 ขวด จากนั้นนำสีผสมอาหารผสมลงไปในขวด ขวดละ 1 สี ดังภาพที่ 3
4. ให้ผู้ทดลองนำขวดน้ำทั้ง 2 ขวด มาพลิกคว่ำเพื่อให้น้ำไหลออกจากหลอดให้พร้อมกันทั้ง 2 ขวด โดยมีตู๊ปลาหรือภาชนะสำหรับใส่น้ำ รองน้ำที่ไหลด้วย จากนั้นให้ผู้ทดลองสังเกตผลลัพธ์ที่ได้ว่าน้ำขวดไหนที่ไหลเร็วกว่ากัน ดังภาพที่ 4
- 5.

ภาพที่ 1 เจาะฝาขวดน้ำพลาสติกทั้ง 2 ฝา

ภาพที่ 2 นำหลอดมาเสียบรูที่ฝา

ภาพที่ 3 ใส่น้ำและสีผสมอาหารลงในขวดน้ำ

ภาพที่ 4 นำขวดน้ำมาพลิกคว่ำ และสังเกตผลลัพธ์

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองการที่น้ำจะไหลออกจากขวดได้นั้น เป็นเพราะอากาศเข้าไปแทนที่และดันให้น้ำไหลออกจากขวด ขวดที่มีหลอดที่ยาวกว่าจะมีแรงดันน้ำที่มากกว่า น้ำจึงไหลได้เร็วกว่าขวดที่มีหลอดที่สั้นกว่า เพราะฉะนั้นแรงดันที่ต่างกัน จึงทำให้น้ำที่ไหลออกจากขวดเร็วหรือช้าต่างกัน

